

Γαλλίαν ἀκόμη πρὸ ἐκατὸν ἔτῶν. Γνωστὸς Γάλλος συγγραφεὺς, Μαρμοντέλ τὸ δνομα, λέγει δι τὸ ἐδιδάχθη ἀνάγνωσιν εἰς μοναστήριον καλογραιῶν, ὃπου μόνον κοράσια ἐδιδάσκοντο, ἀλλὰ τὸν ἐδέχθησαν κατὰ χάριν καὶ ἔξαιρετικῶς. Ἐκεῖθεν δὲ Μαρμοντέλ ἐστάλη εἰς μίαν κωμόπολιν, ὃπου οἱρεύεις τις παρέδιδεν ἀνάγνωσιν ἀντὶ 15 λεπτῶν τὸν μῆνα, ἀνάγνωσιν δὲ καὶ

γράμματα, καὶ ἀντὶ αὐτῶν ἔγραφε συλλαβᾶς μὲ δὲ σύμφωνον καὶ ἐν φωνῇεν — ἀφοῦ δὲ μαθητὴς ἐμάνθανε καὶ τοῦτο τὸ μάθημα, ἡ πινακίς ἀπέξετο πάλιν καὶ ἔγραφετο τρίτον μάθημα περιέχον συλλαβᾶς μὲ δύο σύμφωνα καὶ ἐν φωνῇεν. "Ἐπειτα ἔγραφοντο αἱ δίφθογγοι — κατόπιν λέξεις δισύλλαβοι καὶ τελευταῖον λέξεις πολυσύλλαβοι. — Ἀφοῦ δὲ δὲ παῖς ἔξεμάνθανε καὶ ταύτας τοτε ἐποιεῖβάζετο εἰς τὴν διτάχην, ἀφοῦ δὲ καθίστατο ἵκανὸς ν' ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως καὶ ταύτην, τότε ἐποιεῖβάζετο εἰς τὸ φαλτήριον, ἀφοῦ δὲ ἐγένετο ἵκανὸς ν' ἀναγινώσκῃ ἐλευθέρως καὶ τοῦτο, τότε δὲ διδάσκαλος τὸν ἐκήρυττε καὶ ἐθεωρεῖτο ὡς τελεύθοιτος, ἢ ξεσκολισμένος καὶ ἄφινε τὸ σχολεῖον! Οἱ μαθηταὶ σήμερον ἔχοντες τόσα μέσα καὶ τόσας εὐκολίας διὰ νὰ μάθουν γράμματα καὶ διμωζδλίγοι εἶναι οἱ ἔξερχο-

διὰ 25 λεπτά!

Εἰς τὸν Παρισίους βεβαίως ὑπῆρχον ἀρχετά σχολεῖα, ὡστε ἐκεῖ αἱ δυσκολίαι ἥσαν πολὺ διληγότεραι. Τὰ παιδία ἐδιδάσκαλον πολλὰ ὡφέλιμα μαθήματα, ἐτέφοποντο δὲ πάρα πολὺ εἰς τὰ ἀθλητικὰ παιγνίδια. Ἡ προκειμένη εἰνῶν, ληφθεῖσα ἀπὸ παλαιάν τινα Γαλλικὴν εἰκόνα, παριστᾶ παιδας μόλις ἀπολυθέντας τὸν σχολείου καὶ ἀρχέζοντας ἀμέσως τὰ παιγνίδια των. Άνω μάλιστα, οἱ ἐμπροσθι-

νοί, καταγίνονται εἰς τὸ νὰ κλωτσοῦν δὲ εἰς τὸν ἄλλον!

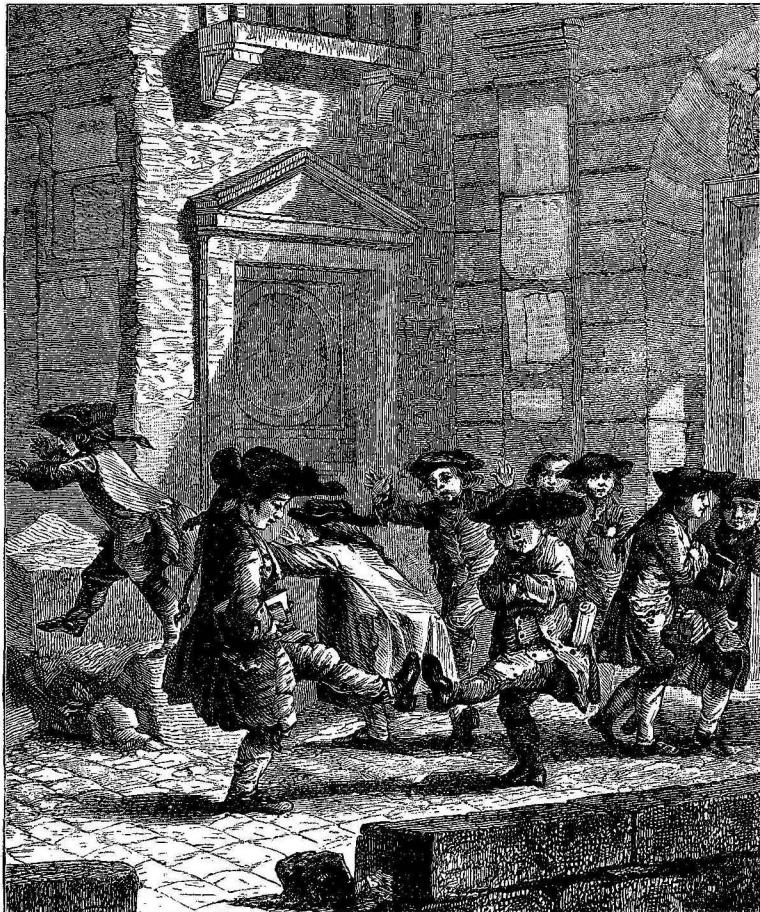
Ο συντάκτης τῆς μικρᾶς Ἐφημ. τῶν Παιδῶν ἐδιδάχθη τὴν ἀνάγνωσιν ὑπὸ χωλοῦ τυνος ἰερέως, δόστις συνήθοιξε τοὺς παιδας τῆς κωμοπόλεως εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὰς καθημερινάς, καὶ τοὺς ἐδίδασκε τὸ ἀλφάριθμον ἐπὶ μιᾶς ἔντινης πινακίδος μὲ χαρί. Ἐπὶ τῆς πινακίδος ταύτης ἔγραφε τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἐπειτα τὸ ἀλφάριθμον, δὲ παῖς ἤρχιξε, λέγων, «Σταυρέ, βοήθει μοι.» Ἄλφα, βῆτα, γάμα, μλ.»

Ἀφοῦ ἐμάνθανε καλῶς τὸ ἀλφάριθμον, δὲ διδάσκαλος ἐλάμβανε τὴν πινακίδα, ἀπέξεε τὰ

μενοὶ τῶν σχολείων ἥξενθοντες ν' ἀναγινώσκουν τόσον καλῶς, ὅσον οἱ μαθηταὶ τῆς ἐποχῆς ἐπεινῆς — καὶ τοῦτο διότι ὁ διδάσκαλος καὶ μαθηταὶ δὲν ἀσκοῦσσι τὴν διάνοιαν καὶ τὴν κρίσιν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν μυήνην.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΥΕΛΟΥ.

Κατὰ τὸν Πλίνιον, ἡ ὕελος ἀνεκαλύφθη κατὰ τύχην ὑπὸ τινος Φοίνικος ναύτου, τοῦ δροίου τὸ πλεῖον εἶχε φορτώσει νάτρον ἢ ἀνθρακικὴν σόδαν



Γάλλοι μαθηταί.

καὶ ἐναυάγησε παρὰ τὰς ἐκβολὰς ποταμοῦ τινος καλουμένου Βήλου ἐν Γαλιλαίᾳ. Οἱ ναῦται ἐξελθόντες ἦναψαν πυρὰν ἐπὶ τῆς ἄκμης, καὶ ἀντὶ πετρῶν μετεχειρίσθησαν κομμάτια γάτρου. Ἡ θερμότης ἀνέλυσε τὴν ἀνθρακικὴν σόδαν καὶ τὴν ἄκμην διαβατισμένην μίγμα τι ὑέλου.

Τὸ πιθανώτερον δύμως εἶναι ὅτι ἡ κατασκευὴ τῆς ύέλου ὀφείλεται εἰς τοὺς Αἰγυπτίους. Τὸ ἀρχαιότερον δεῖγμα ύέλου εὑρίσκεται εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, ἐν σχήματι λεοντιδέως φέρον τὸ ὄνομα Νοτάντης 4^{ος}, ὅστις ἀνήκειν εἰς τὴν 11ην δυναστείαν τῆς Αἰγυπτου καὶ ἔβασιλευσε περὶ τὸ 2400 π. Χ.

Εἰς τὸ Βρετανικὸν μουσεῖον ὑπάρχει προσέτι ὥραῖον ύέλινον ἀγγεῖον φέρον τὸ ὄνομα τοῦ Σαργών, ὅστις ἔβασιλευσεν εἰς τὴν Ἀσσυρίαν περὶ τὸ 721. π. Χ.

Οἱ Αἰδίαινος ἀναφέρει ὅτι ὁ σαρκόφαγος τοῦ Βήλου, τοῦ θεμελεώτοῦ τῆς Ἀσσυρίας αὐτοκρατορίας ἦτο κατεσκευασμένος ἐξ ύέλου.

Πότε εἰσῆχθη ἡ ύέλος εἰς τὴν Ἐλλάδα εἴναι ἀβέβαιον. Υπὸ τοὺς αὐτοκράτορας ἡ κατασκευὴ τῆς ύέλου ἔφθασε σχεδὸν εἰς ἐντέλειαν ἐν Ρώμῃ. Οἱ Νέρων ἐπλήρωσε 25,000 φράγκα διὰ δύο ύέλινα ἀγγεῖα οὐχὶ μεγάλου μεγέθους.

Φύλλα ύέλινα ἐν εἰδει καθρεπτῶν καὶ διὰ θύρας καὶ παράθυρα εὑρέθησαν εἰς τὰ ἐρειπια τῆς Πομπηίας καὶ τοῦ Ἐρεκουλάνου. Τὸ δὲ 79 π. Χ. οἱ Λιγύπτιοι ύελοποιοὶ ἀνύψωσαν τὴν ύελοποιίαν εἰς ὕψιστον βαθμόν, ἀπομιμούμενοι δὲ αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ διάσημα ἀγγεῖα, τὰ καλούμενα Μουρρίνα.

Τὰ διάσημα ἀγγεῖα τῆς Πορτλάνδης, τὰ ἥδη εὐρισκόμενα εἰς τὸ Βρετανικὸν Μουσεῖον, εὑρέθησαν τὸ 1560 μ. Χ. ἐντὸς σαρκοφάγου εἰς τὸ ὄρος δέλη Γράνο, δύο καὶ ἡμισείαν ὥρας μακρὰν τῆς Ρώμης. Είναι δὲ 10 δακτ. τὸ ὕψος καὶ 7 ἔγκαρπιας μὲ δύο λαβάς, συνίστανται δὲ ἐκ βαθέως κυανοῦ ἡμιδιαφνοῦς ύέλου φερούσης μορφᾶς ἀναγλύφους ἐν λευκῷ μέλτῳ.

Κατὰ μικρὸν ἡ κατασκευὴ τῆς ύέλου ἐπεξετάθη καθ' ὅλον τὸν κόσμον, ἀλλ' ἐπὶ πολλὰς ἐκατονταετηρίδας ἡ ύελος ἦτο τόσον ἀκριβή, ὅστε καὶ αὐτοὶ οἱ βασιλεῖς δὲν εἶχον παρὰ ὀλίγα μόνον παράθυρα μὲ ύέλους καὶ ταῦτα μετέφερον ἀπὸ τόπου εἰς τόπον.

Τὸν 15^{ον} αἰώνα ἡ Βενετία ἤρχισε νὰ φημίζεται διὰ τὴν ύελοργουκήν της, εἰς τοὺς Ἐνετοὺς δὲ ὀφείλεται καὶ ἡ κατασκευὴ ύελίνων πλακῶν.

Μετὰ τὴν Βενετίαν ἡ ύελοργουκή ἐκαλιεργήθη καὶ ἤνθησεν ἐν Βοειίᾳ, τὸν δὲ 16^{ον} αἰώνα εἰσῆχθη καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἔκποτε δὲ τὰ ύ-

λινά σκεύη τοσοῦτον ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ ἔγειναν τόσον εὔθηνά, ὥστε καὶ οἱ πτωχότεροι δύνανται νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εἰς τὰς χρείας των. Ὁ χρωματισμὸς τῆς ύέλου προσέτι ἔφθασεν εἰς μεγάλην ἐντέλειαν, καὶ συνάμα εὔθηνίαν, ὥστε καὶ εἰς αὐτὰς τὰς ιδιωτικὰς οἰκίας ἥδη γίνεται γάλη χρῆσις αὐτῆς.

Ο ΔΟΤΗΡ ΤΩΝ ΟΛΩΝ.

1. Εἰς τὸν Μέγαν Θεὸν δόλ' ἡ κτίσις
 Ἄς υψώσῃ φωνὴν μ' ἀρμονίαν.
 Ἄς τοντος εὐμελῶς δόλ' ἡ φύσις
 Τὴν ἀγάπην Αὐτοῦ κ' εὐλογίαν,
 Ἔν αρδόνας σκορπᾷ εἰς τὴν σφαῖραν
 Καθ' ἐκάστην στιγμὴν καὶ ἡμέραν.

Χορὸς { Στὸν Θεὸν δόλ' οἱ αἰν' ἂς δοθῶσι
 Ἄλληλούτα σ' Αὐτὸν ἂς ψαλλῶσι
 Κ' αἱ φωναὶ σας διοῦ εὐγνωμόνως
 Τὸν Δοτῆρα παντὸς ἂς αἰνοῦν.

5. Εἶναι δῶρον Αὐτοῦ δόλ' ὑπάρχει
 Ἐδδε κάτοι στὴν γῆν ὀραιότης,
 Πλούτη, δόξα, ζωὴ. Παντοῦ ἄρχει
 Ἡ Σφία Αὐτοῦ κ' ἡ λαμπρότης.
 Τὴν ἀγάπην, τὶ χάρις μεγάλη
 Ἡμπορεῖ νὰ δοθῇ ἀλληλή;

Χορὸς { Στὸν Θεὸν δόλ' οἱ αἰν' ἂς δοθῶσι κλπ.

3. Πλὴν ἡ ἀπειρος χάρις καὶ ἀγάπη
 Ἐχοηλοῦται Αὐτοῦ στοῦ Σωτῆρος
 Χριστοῦ, νατ', τὸν Σταυρὸν ἔκει λάμπει
 Εἰς ἀστὴρ φαεινὸς τοῦ Δοτῆρος,
 Τὸ ἀβένατον δῶρον αύγαζει
 Καὶ δοχοὶ χαριέντως ἂς κράζει

Χορὸς { Στὸν Θεὸν δόλ' οἱ αἰν' ἂς δοθῶσι
 Ἄλληλούτα σ' Αὐτὸν ἂς ψαλλῶσι
 Κ' αἱ φωναὶ σας διοῦ εὐγνωμόνως
 Τὸν Δοτῆρα παντὸς ἂς αἰνοῦν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΙΟΔΟΝ.

Πρὸς ἑταῖνον δύο Γερμανικὰ πλοῖα, ἡ Χάνσα καὶ ἡ Γερμανία ἡ ἀπέπλευσαν κατὰ μῆνα Ιούνιον διὰ νὰ προσπαθήσουν νὰ καταφθάσουν εἰς τὸν ἄγνωστον ἐπεινὸν Βόρειον Πόλον, τὸν δοποῖον μὲ δύλας τὰς θυσίας ζωῆς καὶ χρήματος, δὲν ἤδυνημέναν οἱ ναυτιλόμενοι νὰ πλησιάσουν.

Τὰ δύο ταῦτα πλοῖα ἐφθασαν αἰσθώσεις τοῦ Γοηνλανδίαν, ἀφοῦ δύμως ἀνεχώρησαν ἀπὸ ἐκεῖ, ἡ μὲν Χάνσα ἐμπλακεῖσα εἰς μεγάλους πάγους